

Beløb af 50 Kr. for Tiden fra 1. Januar til 31. Marts. Denne Saltholms-Bevilling vil nu gaa igen hvert Aar paa Finansloven, saaledes at vi aldrig nogen Sinde ville glemme forhenværende Krigsminister Madsen.

Saa er der under Nr. 76 stillet Forslag om 1,500 Pund Metal, som Marinen skulde afgive til en Komite, der har dannet sig i Køge med det Formaal at tilvejebringe et Mindesmærke for Niels Juel og Iver Hvitfeldt. Det Mindretal, hvortil jeg hører, vil ikke gaa med dertil. Vi ønske ikke at opstille Krigsmonumenter rundt omkring i vort Land. Vi have i Forvejen Monumenter for de to Mænd, og jeg synes, det kunde være tilstrækkeligt, og at der overhovedet ingen Grund er til at opstille Krigsmonumenter rundt omkring i Landet. Jeg synes netop, at de Bedrifter, hvortil disse Mænds Navne ere knyttede, tilhøre et af de sørgelige Afsnit i vor Historie, den Tid, da Danmark og Sverige laa i Ufred med hinanden, da disse to Nationer, for hvem det dog var af den største Interesse at leve i Fred og god Forstaaelse, ødelagde og svækkede hinanden, saa de senere kunde blive Bytte for deres Fjender. Jeg ønsker ikke at mindes disse Begivenheder; jeg finder ingen Grund til at opstille deslige Krigsmonumenter, og jeg fraraader derfor at udlevere de 1,500 Pund Metal.

Saa foreslaas der 500 Kr. som Understøttelse til Baronesse Julie Adeler. Der gøres gældende, at hun lever i trangé Kaar, er af svageligt Helbred og derfor godt kan trænge til disse 500 Kr. Ja, der er jo mangfoldige Mennesker her i Landet, der leve i Trang, have et svageligt Helbred, men derfor faa de dog ikke noget af Statskassen. Hendes Trang er for øvrigt heller ikke saa stor, idet hun har en aarlig Hævning paa Vallø paa 600 Kr. Staten har ingen som helst Forpligtelse overfor denne Dame, jeg synes hverken vi have Ret eller Pligt til at paatage os hendes Forsørgelse, jeg foreslaar derfor at nægte denne Bevilling. For øvrigt vil jeg sige, at hvis der indenfor vor Adelstand virkelig findes fattige og trængende Medlemmer, synes jeg, at Adelstanden selv kunde tage sig af dem. Den danske Adel nyder saa store Forrettigheder, at den vel maa kunne understøtte sine trængende og svagelige Medlemmer, saa at de ikke skulle falde Staten til Byrde.

Paa § 22 finde vi en Bevilling i Anledning af den ekstraordinære Indkaldelse i Fjor under den russisk-japanske Krig.

Der er nu kommet Regning over, hvad disse Indkaldelser have kostet. Jeg tillod mig ved Tillægsbevillingslovens 1ste Behandling i Fjor at sige, at disse ekstraordinære Indkaldelser naturligvis vilde medføre en meget stor Udgift for Statskassen. Jeg udtalte blandt andet, at det, der forlangtes, slet ikke vilde slaå til, jeg var sikker paa, at der vilde blive anvendt betydelig større Beløb blandt andet til Anbringelse af Mandskabet. Men det ærede Medlem for Sæby, vor nuværende højt-ærede Finansminister, stod den Gang op og forsikrede mig om, at det var der slet ikke Tale om, han kendte Krigsminister Madsen alt for godt og vidste, at naar han ikke havde forlangt mere, vilde der ikke blive Brug for mere, det var kun ondsindet Tale, naar man sagde, at det vilde koste mere. Det har vist sig, at det var mig, der havde Ret, det var mig, der kendte Krigsminister Madsen bedre end Finansministeren. Nu haaber jeg, at vi ere enige i Bedømmelsen af Krigsministeren. Nu have vi her en køn Regning paa 166,000 Kr. i Anledning af disse Indkaldelser. Det har vist sig, at de ingen Nytte vare til, og det var jo ogsaa noget, som for Resten alle godt kunde se den Gang, men den Sag skulde jo benyttes til at skrue vore Militærudgifter op, og det er jo ogsaa lykkes. Vi have ikke stillet noget Ændringsforslag i Aar, der er jo ikke noget at gøre ved den Ting, den blev afgjort i Fjor. Jeg omtaler den blot for at vise, at vi ikke have haft noget med den Sag at gøre, men misbillige, at denne store Udgift er bleven afholdt.

Mindretallet er dernæst gaet imod et Forslag om at anvende 300,000 Kr. til Indkøb af en Naboejendom til Livsforsikringsanstalten i Havnegade. Vi have ikke tiltraadt dette Forslag, fordi vi tro, at selv om vi købe den Naboejendom, vil man ikke kunne faa en virkelig tidssvarende og praktisk Ordning. Det vil være langt heldigere, om man f. Eks. paa en af Statens Grunde opfører en helt ny Bygning med dette Formaal for Øje. Anstalten nuværende Bygning er jo ikke opført til dens egen Brug, den har i mange Aar tjent som Navigationsskole, inden Anstalten erhvervede den. Jeg tror, det er uheldigt at sætte saa mange Penge fast dernede, det er bedre at opføre en ny Bygning og saa afhænde den gamle eller maaske benytte den i forskellige Statsøjemed, hvortil der nu lejes Lokaler rundt om i Byen.

I Anledning af Stormskade mellem